

Младеновачки Глас

информације и огласи

цена 40 динара

БРОЈ 502

9. фебруар 2024.

Za Jovana!

Pošalji broj **1430** NA **3030**

Cena SMS poruke je 200din (pdv se ne naplaćuje)

Upiši human1430i pošalji SMS na 455

Uplati na račune:

Dinarski račun: 160-6000001614646-97
Devizni račun: 160-6000001615875-96
IBAN: RS35160600000161587596
SWIFT / BIC: DBDBRSBG

HUMANITARNA FONDACIJA
BUDI HUMAN
Jednaka šansa za sve

Хуманитарна фондација БУДИ ХУМАН - Александар Шапић прикупља новчана средства за Јована Јанковића (2011). У раном узрасту Јовану је успостављена дијагноза из спектра аутизма (Dg. F84.0 Autismus puerilis) као и умерена душевна заосталост. Јован се лечи на Клиници за неурологију и психијатрију за децу и омладину где прима редовне терапије. Побољшању његовог здравственог стања допринео би третман матич-

ним ћелијама на клиници у иностранству. Породица је до сада лечење финансирала сама и исцрпела ресурсе па се обраћа свим хуманим људима да помогну својим донацијама како би Јован што пре наставио лечење. Средства су му потребна за третман матичним ћелијама, путне трошкове, као и трошкове смештаја у току лечења.

За Јована! Будимо хумани! Помозимо Јовану!

Активан рад Центра ОКО

сјрана 3

Савешти за возаче

Грејање мотора зими

сјрана 4

Савешти за пољопривреднике

Плодоред у повртарској производњи

сјрана 5

Драгослав Жика Обрадовић: Кажем ја себи...

Куда плови овај брод? (5)

сјрана 6

Фељшон: Милосав Б. Влајић

У ноћима без звезда

сјране 8 и 9

Сјорџи - Огбојка Пораз Младеновачана у Љигу - 1:3

Сјорџи - Кошарка

Жарково - Младеновац 89:55

Сјорџи - Фудбал

ОФК Младеновац ремијем почео припремне утакмице

Сјорџи - Рукомет

Рукометаши вредно тренирају

сјрана 7

СМЕШТАЈИ - МЛАДЕНОВАЦ
063/310-205

Из историје српске шtamпе

Мода под окупацијом

„Мода данас више није привилегија појединаца, него, могло би се скоро рећи, потреба широких слојева. Ствараоци моде имају у виду да данас нису времена да се стварају модели који се не могу остварити. У границама могућности они стварају новине, који су доказ стваралачке снаге, позитивног схватања живота и идејног богатства“, како стоји у једном од бројева месечника Коло, била је водећа идеја о моди ратне штампе. Када данас замишљамо моду у магацинима, прво на памет падају луксузни западни брендови, скупоценост. Ово је последица њихове еволуције, као и развоја улоге коју мода има у свету. Међутим, занимљиво је видети колико је пре око сто година свет модног јурнализма био другачији, па самим тим и какво је место мода имала у тадашњем друштву.

У периоду рата и окупације, мода засигурно није тема која долази у први план. Она, као и многе друге области свакодневног (поготово женског) живота, запостављена и скрајнута у корист тема које намећу сурови ратни услови. Штампа окупирани Србије често се фокусира на војна, политичка или економска питања као на централне теме.

Међутим, иако се кроз историју штампе мода провлачила као непотребни елемент свакодневног живота, који постоји само да задовољи „плитке“ естетске потребе омладине, она је увек одражавала друштвене, културне и политичке вредности одређених епоха. Свакодневни живот у периоду под немачком окупацијом можемо посматрати кроз призму моде и одеће како бисмо разумели како су се нацистичка култура и нацистичке вредности, провлачили и суптилно наметали публици. Овакве промене важности најјасније се могу видети у штампи која је тада информисала јавност.

Модна штампа, која је пратила ток времена на исти начин на који су то чинили европски листови, а која се појавила у Београду у међуратном периоду, имала је способност да пренесе европски дух, културу и начин живота. Први пут нагласак је на краћим сукњама, откривању пре него покривању, струкираној одећи као и женском интимном рубљу, материјалима од којих је израђено, облицима и бојама. За усвајање ових промена заслужни су страни и домаћи модни часописи који су преносили моду великих европских престоница југословенским женама.

У периоду под нацистичком окупацијом, модни свет на простору Краљевине Југославије доживео је значајне промене које су одражавале политичке, социјалне и економске околности тог времена. Иако је мода често сматрана површном и небитном у контексту ратних дешавања, она је ипак имала своју улогу у друштву и била је сведок времена.

Странице српске штампе су биле значајан извор информација о моди у то време. Иако су биле под цензуром и контролом окупационих власти, новине су наставиле да извештавају о модним трендовима, дизајнерима и догађајима из света моде. Такође, мода се често користила као средство пропаганде како би се шириле одређене идеје и вредности.

Пре рата Југословенке нису заостајале у односу на Парижанке када је одевање по последњој моди у питању. Модернизација Краљевине Југославије могла се посматрати кроз модернизацију женског одевања које је прешло пут од изразито патријархалног на крају 19. века до отвореног и слободног средином 20. века. Исто тако, модна штампа није заостајала за европском. Међутим, ситуација се значајно мења почетком рата.

Како да вам сиромаштво добро стоји?

Током велике ратне и економске кризе која је захватила цео свет, Београђанке су заостајале за актуелним модним дешавањима, а узрок томе је, између осталог, и промена у начину на који су новине сада преносиле модне трендове. С једне стране, недостатак ресурса изазван ратним стањем у земљи обележе је један период одевања у Југославији и свету. Уместо луксузне гардеробе и материјала, који су постали недоступни већини људи, популарне су постале једноставније и практичније одевне комбинације које су одражавале скромност и штедљивост. Текстилни материјали, одећа и обућа су се, због ове несташнице, узимали искључиво преко бонова.

Увозну гардеробу заменила је домаћа производња, најчешће она коју су жене саме правиле, а модни трендови су се прилагодили новонасталој ситуацији. С друге стране, ове несташнице су изнедриле промену у при-

ступању моди који је евидентан у дневном листу Ново време. Овај лист је био дневно-информативног (и пропагандног) карактера и као такав циљао је и најширу публику, користећи се најпоштијим темама свих сфера. Начину одевања се није приступало на исти начин како су то чинили специјализовани магацини. О моди се писало искључиво спорадично у рубрици „Женски свет“ која је, у бројевима у којима се уопште и налазила, добијала највише четвртину једне од последњих страна.

Текстови о моди који су излазили обраћали су се широком слоју женске публике која је имала жељу да, упркос рату и несташници, буде одевена с укусом. Како су и модни текстови продужетак мање транспарентног пропагандног деловања, тако је и наротив у текстовима био исмевање жена које нису пригрлиле умереност коју је нови начин „одевања преко бонова“ донео, како су то чиниле Немице или Бечлијке, него су остали верни моди Париза.

Често су у овим текстовима били практични савети за чување одеће или „уради сам“.

Један од занимљивијих показатеља јесте текст „За даме које терају бицикл“. Дамама, нарочито онима које су „пуније“, се саветује вожња бицикла као здрава насупрот ходању које је, због прескупих ципела, постало неоплативо. Настављајући наротив исмевања појединих жена (што није ретко у медијима усмереним ка женама), текстови попут овог, осим што нам говоре о сиромаштву које је владало, суптилно нуде начине својим читатељкама како да се достојанствено изборе са немаштином.

Мало текстова у Новом времену тицало се женске моде, а још мање дечије и мушке моде. Стандарди мушког одевања током рата остајали су непромењени, а деца су носила оно што су родитељи могли да приуште. Као у тексту насловљеном „Од остатака мамине хаљине“, саветује се мајкама да „буду практичне“ и да од остатака своје хаљине деци сашију најпростије хаљинице за девојчице, али и дечаке пошто се у најранијем узрасту свакако не распознаје разлика.

Од модних текстова, чешће су биле рекламе које су се, у великом броју, налазиле на крају сваког броја Новог времена. Упркос несташници материјала, често се проналазе огласи који су се односили на одећу и обућу, највише за даме.

Другачији од „обичних“ дневних новина, које су имале за циљ да пренесу актуелне (не обазирећи се увек на теме из света моде), били су специјализовани часописи који су били намењени женском делу публике. Осим што су теме моде чешће у њима, оне се такође и на другачији начин баве стилем и облачењем. Месечни лист Коло и Филмске Новости били су водећи часописи за оне који су хтели да прочитају о трендовима. Модне рубрике у листу Коло и Филмским Новостима изгледале су слично, а разлике су биле суптилне. Међутим, није било само текстова елегантним одевним комбинацијама. Уз текстове о моди (који су се у просеку налазили на крају сваког листа) на истој страни и стајале би и неке свакодневне женске теме попут „У недостатку средстава за прање рубља“, „Одсуство у брачном животу“ и „Жене у средњим годинама“ у којем се у првом пасусу објашњава да је „старост несрећа, која се може избећи само смрћу“ (ни специјализовани женски часописи нису избегли дискурс о женама и изгледу који би се данас сматрао превазиђеним). Како је Коло лист намењен домаћицама, уз модне савете су наглашаване и свакодневне обавезе („јевтина кујна“) и како се најпрактичније обући за њихово обављање.

Осим практичности било је важно да изгледа и модерно и елегантно. Зато је Коло, у периоду од све три године у којем је месечник излазио, доносио својим читатељкама последњу моду из Беча или Берлина, попут вунених џемпера, пуловера, капута и хаљина спортског модела. Фотографије, које је доносила Београдска агенција за слике (Belgrader Bildagentur), углавном су биле из немачких часописа, са немачким моделима. Крајем 1943. године број текстова о моди се знатно смањило, што вероватно има везе са смањењем бројева у последњим данима изласка. До последњег броја, који је изашао у септембру 1944. године, текстови о моди, иако нису потпуно нестали, постали су знатно скромнији у односу на оне.

Овај шексћ настао је у оквиру пројекта „Окупирана шtamпа – Шtamпа у Београду 1941-1944. године“, који је суфинансиран из буџета Града Београда, Градске управе Града Београда, Секретаријата за информисање

Активан рад Центра за заштиту људских и мањинских права и вредности ОКО Младеновац

25. децембар

Наставили са акцијом поделе воћа и поврћа.

31. децембар

Жена на селу - од невидљивости до развојној иницијативе добиле опрему, сировине и инвентар за рад.

Пројекат реализован уз подршку Секретаријата за социјалну заштиту града Београда.

7. јануар Уз **срећан Божић** дочекасмо и рођење Христово

17, 21. и 30 јануара .. Настављамо са својим активностима
Солидарност је вредност која нас мотивише да бринемо једни о другима.

Свеже воће и поврће, лимун, поморанџе, јабуке, шаргарепа и кромпир, које преузимамо из Махи продавница редовно достављамо нашим суграђанима.

Ова подршка је део наше сарадње са Банка хране Војводине - Фод банк Војводине и подразумева заједничко учешће на платформи tanjirpotanjir.rs.

Tanjirpotanjir.rs. иницијатива која има за циљ ширење културе солидарности и добротинства, и омогућава да свеже воће и поврће стигне до крајњих корисника.

припремила Марија Т.С.

Савети за возаче

Избегавајте зими да грејете мотор на „леру“

Јутарње и дневне температуре не приличе годишњем добу. Многи возачи стартују мотор и одмах крећу са вожњом. Међутим, иако је распрострањено мишљење да је јутарње грејање мотора потребно аутомобилу, заправо, ми му наносимо штету. Зашто треба да избегавате да остављате аутомобил да ради у леру током зиме? У зимским условима, аутомобили већ пролазе кроз тешкоће, а додатно им штетимо кад их рано ујутру, при ниским температурама, остављамо да раде у леру како би се загрејали. Иако је ово уобичајено уверење међу возачима ова пракса, осим што беспотребно троши гориво, може одузети уље виталним деловима мотора, посебно цилиндрима и клиповима. Под нормалним условима, мотор ради на мешавини ваздуха и паре горива, а када се мотор загреје, ова мешавина улази у цилиндри где долази до сагоревања, покрећући мотор. Међутим, у хладним условима, гориво се теже испарава, што тера аутомобил да додаје више горива у мешавину, стварајући проблеме. Проблем настаје када вишак горива доспе на зидове коморе за сагоревање, где може испрати уље и проузроковати оштећења. Најбољи начин за загревање мотора је кренути с вожњом одмах, уместо пуштања аутомобила да ради у леру. Ово је посебно важно јер мотори с електронским убризгавањем горива имају сензоре који омогућавају прецизну мешавину ваздуха и горива, док старији мотори с карбураторима немају ту предност. Осим тога, нагло убрзање одмах након паљења може повећати потрошњу горива за до 12 одсто. Навика да загревамо мотор аутомобила у месту датира из времена пре осамдесетих година 20. века, и употребе карбуратора. Након тога, уместо карбуратора, почели су да се користе системи електронског убризгавања горива, тако да је загревање постало излишно, па чак и штетно. Поред буке коју производи рад мотора у леру, а која ће узнемирити ваше комшије, за животну средину много су опаснији издувни гасови које аутомобил испушта током продуженог рада мотора у месту. Постоји још један важан разлог зашто загревамо аутомобил пре поласка. Током зиме пријатније нам је да седнемо у топлу кабину него да се смрзавамо у вожњи док се ауто не загреје. Иако је период потребан за загревање путничке кабине код савремених возила краћи него пре, а неки модели имају и грејаче у седиштима, многи од нас и даље возе старије аутомобиле који се спорије греју. Ипак, имајте на уму да беспотребан рад вашег аутомобила у леру директно утиче на квалитет ваздуха који удишете и да је боље истрпети мало хладноће него додатно загађивати ваздух који је ионако лошег квалитета.

Жељко Мушавцић

Од 1. јануара 2025. Јединствени информациони систем за праћење суфинансирања медијских пројеката

Министарство информисања и телекомуникација успоставиће од 1. јануара наредне године Јединствени информациони систем за спровођење и праћење суфинансирања пројеката у области јавног информисања, најавио је данас ресорни министар Михаило Јовановић. Он је на представљању новог Правилника о суфинансирању пројеката у области јавног информисања казао да ће то бити урађено „ради обједињавања свих релевантних информација и унапређења транспарентности реализације“.

„Настојали смо да новим Правилником што боље уредимо ову област и отклонимо недостатке уочене током деценије спровођења пројектног суфинансирања, а да цео поступак, односно сви акти настали у поступку спровођења конкурса буду доступни јавности, водећи рачуна пре свега о остваривању јавног интереса у области јавног информисања“, навео је министар а пренео његов кабинет.

Јовановић је додао да је новим Правилником ближе уређено суфинансирање пројеката за остваривање јавног интереса у области јавног информисања, у складу са чланом 15. Закона о јавном информисању и медијима.

„Правилником је уређен изглед и садржина обрасца за подношење пројеката, критеријуми за оцену пројеката, изглед и садржина обрасца за подношење пријаве за члана комисије, критеријуми за бодовање пријава за чланове комисија, начин рада и одлучивања конкурсне комисије, критеријуми за интерну и екстерну евалуацију подржаних пројеката, обавеза заштите пословне тајне и ауторског права корисника средстава, као и друга питања од значаја за спровођење конкурса у области јавног информисања“, навео је министар.

Текст позајмљен са Фејсбука од нејознајног аутора

- Види палме на Калемегдану... Сељана!
- Види палме у Бечу... Јао, супер, сликај ме овде.
- Прође Каменичком... Ово само код нас има, по улици да продају драгунлије.
- Оде на бувак у Париз... Јао, прелепо, види, папирни лустер, само 20 евра, купујем!
- Види пијане средњошколце суботом у Кнез Михаиловој... Срамота, њима треба да поверимо будућност?
- Пијани енглески тинејџери на плажи у Грчкој... Јао, што су слатки и весели, нема везе што повраћају!
- Дође му пријатељ Канађанин у госте... Седам дана га храни и поји, гост спава код њега.
- Зове га друг из војске, село код Лапова, да преноћи код њега, мора на ВМА на преглед... Брате, имаш преко AirBnB да нађеш са 16 евра смештај у Пиносави, за мање од сата си на Бањици бусом.
- Оде на 40 дана рођаку на гробље... Фуј, питу и кафу ређате по гробу, примитивци.
- Плати 30 евра да уђе у капелу у Италији где мртви леже изложени у стакленим сандуцима... Јао, екстра, доплатићу још 20 евра па могу и да фоткам, кул!
- Гледа француске родослове из XVII века... Како је ово лепо, кад знаш од кога потичеш... Мој прадеда је дошао из неког села, али, никад тамо нисам био, који ћу к..., ја сам Београђанин.
- Оде на свадбу... Не играм ја коло, то ћеш ти да извинеш са тим обичајима и форам.
- Долази ирска плесна група у „Сава Центар“... Јао, идем обавезно, волим етно музику и плес.
- Нађе у подруму бабину преслицу... Јао, кево, ти још ово чуваш? Да бацим?
- Врати се из Африке... Види, традиционална маска племена Западне Африке, 100 долара, није много, уклопиће ми се фино на зиду у дневној соби.
- Гледа на пијаци варјачу да купи... Шта? 100 динара варјача? За шта, царе, за комад дрвета? Потроши 1000 дин. бензина до Икее и назад, купи варјачу... Е, то је права ствар кад Швеђанин направи варјачу, квалитет!
- Оде у Босну...
- Шта се свађају стално и деле, што се не угледају на нормалне државе?
- Оде у Белгију... Чекај, ти не смеш да причаш фламански међу франкофонима, јер се плашиш за своју безбедност? Озбиљно? Па добро, бар живиш у ЕУ, не као ми.
- Србија ганас...

Савешти за пољопривреднике

Плодоред у повртарској производњи

Плодоред је организовано смењивање повртарских усева на истој парцели у току одређеног броја година (3-7 година). Он има доста предности над узастопним гајењем једног усева на истом месту (парцели) више година (монокултура).

Међутим, нестабилно тржиште, специјализација повртарске производње (гајење малог броја усева), коришћење крупне механизације, као и примена хербицида, донекле су умањили некадашњи (ранији) значај плодорада. Но, он и даље остаје врло корисна мера у биљној (повртарској) производњи, па је треба примењивати где год је то могуће, без обзира на наведене специфичности савремене пољопривреде (повртарства). Плодоред се пажљиво планира и пажљиво изводи. Он зависи од климатских услова, земљишта, механизације, тржишта и др.

За сваки плодоред је најважније да се одреди правилно смењивање усева у њему или плодосмена. Питање плодосмене је у уској вези са употребом стајњака у повртарству, са усвајање воде и хранива од стране биљака, заштитом усева од болести и штеточина итд. Наиме, извесни повртарски усеви врло повољно реагују на непосредно (директно) ђубрење органским ђубривима (стајњак, компост), док их други не подносе, већ траже да се распореде тек друге или треће године после овога. На непосредно ђубрење поменутим ђубривима добро реагују све средње ране и касне купусњаче (осим келерабе), краставци, тиквице, празилук, паприка и парадајз. Рани усеви (рани купус, карфиол, зељасто и лиснато поврће) не стижу да непосредно искористе органска ђубрива и зато долазе тек друге године. Коренасто поврће (мрква, першун, целер, ротква и ротквица) не подносе директно ђубрење органским ђубривима, ако је реч о нормалном и плодном земљишту.

Тамо где је земљиште слабо и у лошем стању и ови усеви ће добро реаговати на ђубрење органским ђубривима. Грашак, боранија и боб када се гаје на плодном земљишту није потребно ђубрити органским ђубривима. Међутим, ако се ови усеви морају гајити на сиромашном и деградираним зем-

љишту даће одличне резултата и уколико се нађубре неким органским ђубривима. У нормалним условима поменуте врсте поврћа долазе друге, па и треће године после ђубрења органским ђубривима. Апсолутно се избегава увођење у плодоред једне за другом повртарских врста које припадају истој породици због тога што оне најчешће имају исте непријатеље (инсекте) и болести. То нарочито важи за парадајз, плави патлиџан и кромпир, затим за коренасто поврће (мрква, першун, целер и пастрњак), као и за краставац, лубенице и диње.

Свака повртарска биљка има мањи или већи број погодних предусава. На основу досадашњег искуства најбољим претходним усевима за поједине повртарске културе сматрају се: Парадајз: купус, грашак, боранија, краставци, коренасто поврће, траве, жита. Паприка: траве, краставци, грашак, коренасто поврће, жита. Купусњаче: траве, кромпир, парадајз, паприка, грашак, боранија, жита.

Краставац и бостан (диње и лубенице): паприка, кромпир, траве, жита, луцерка, парадајз. Црни лук: паприка, парадајз, краставац, бостан, жита. Коренасто поврће: паприка, парадајз, краставац, грашак, боранија, жита. Боранија и грашак: купусњаче, парадајз, паприка, кромпир, жита.

Дил. инж. Величковић Виолеџа, ПССС Београд

Савешти за власнике мачака

Набавка мачета

Одлука о набавци мачета доноси се много лакше него кад је реч о куповини штенета. Догађа се да се из посете рођаку или пријатељу враћате кући с мачетом у наручју. Једноставно, нисте могли одолети лепоти тог чупавка или вас је опчињило својим враголијама. Уз то, помислићете - мачка је мачка, не тражи посебне услове, живеће и храниће се уз вас, такорећи неосетно, а ви ћете имати чиме да се поиграте када год то будете хтели. И заиста, она не тражи пуно неге и труда. Осим тога, мачка се не продаје. Она се обично поклања, бар када није расна. Удомљује се, а ко удоми мачку, кажу, учинио је добро дело. Све се враћа, па људи чине добро да би му се, макар, надали. Неретко, мачке доносе деца. Нашла су га на неком степеништу или ходнику, остављеног и беспомоћног. Сажалила су се и понела га. Вашу неодлучност да га задржите, ипак, победиће љубав према животињи и родитељска попустљивост. Некада

се набавка мачета везује за неки пригодан датум или постигнут успех. При томе се често губи из вида да маче као поклон није обична ствар него младо створење коме је потребно доста пажње и топлине. Руковођени мишљу да је важан чин поклањања а не сам поклон, људи су склони да добијено маче прихвате исто као поклоњено цвеће: обрадује, дирне, а кад увене буде бачено, без жаљења. Али, избацити увело цвеће није исто што и одбацити недужно маче. Оно, тада, уместо у топлој дому завршава на улици, крај контејнера са смећем, као жртва људске небриге и себичлука. Ваља, дакле, знати да набавка мачета представља стварање обавезе о којој треба правовремено размислити.

Узраст мачета

Узраст мачета у време његове набавке није без значаја. Од тога зависи са којом лакоћом ћете га подићи. Најбоље је да се оно преузме кад наврши месец до месец и по дана живота. Нега таквог мачета задаје много мање проблема.

Оно је тада већ способно да се само храни, па се сва брига око њега своди на постављање хране, одржавање хигијене посуђа и навикавање на коришћење посуде са песком. Што је набављено маче млађе, потребно је много више неге да би му се надокнадио недостатак мајчине нежности и бриге, топлине легла и друштво браће и сестара. Ако је маче толико мало да не може да узме храну само, потребно је хранити га пипетом. Као замена може се користити и обичан пластичан шприц. Срећом, млеко мачке посније је од крављег (3,33%: 3,73%), па то знатно умањује овај проблем. Потребно је само загрејати га до температуре тела (39 степени Целзијусових), увући у пипету или пластични шприц и маче хранити, истискујући кап по кап према брзини гутања. При томе треба водити рачуна да глава мачета не буде превише подигнута, јер се може догодити да садржај увуче у плућа (аспирира) уместо да га прогута.

(Из књије др Рагише Ружића, дил. веј „Мачка: узјој, неја, лечење“)

Кажем ја себи...

Куда плови овај брод ? (5)

Прича тече овако, садашњи пензионери али и они старији, свашта су преживели у свом радном, веку. Сада су неким на терету, наравно онима, који још увек не једу хлеб својим зубима. Преживели смо силне реформе. Ко год је могао право је експерменте над радничком класом у свету али и у Југославији и Србији, касније. Кренуо је Маркс, Ленин, Курта и Мурта, а онда довршио Кардељ, словеначки учитељ, инвалид из рата, рањен у лову у Карађорђевићу... У нашој земљи, после рата, радило се из патриотизма да се изгради земља. Дуго је то трајало. Подизање наше „Керамике“ било је уз помоћ добровољног, бесплатног рада. Онда су радници схватили. Видели да неки и наплаћују, дебело, патриотизам. Траже и они плату. Почело је раслојавање друштва. То ми је у једном разговору, објаснила пензионерка, радница савезног министарства унутрашњих послова.

Долазила је на посао пешице, мало раније, сама чистила канцеларију и ложила ватру. У паузи за ручак, качамак, у преуређеним подрумским просторијам, заједно је седела са својим ратним друговима, државним секретаром (министром) и начелницима. По завршетку посла сама би послепремала канцеларију и отишла кући. Потом се све променило. Стигле су чистачице а менза преуређена. Нема више за све качамак за ручак. За руководиоце друга менза, а ови радознали не знају шта се тамо клопа само чују, качамак није на њиховом јеловнику. Затим се опасуљила и радничка класа. Неће да раде само за кору хлеба, траже пристојне плате. Држава попушта онима који уцењују у делатности од интереса за опстанак земље. То су данас размажени оружари из Крагујевца и других места који тако делују последњих неколико деценија. Хоћемо плате а не одговарамо за учинак. Онда почињу реформе да би се поправило нешто у привреди. Назив реформа је прикривено кризно стање.

Саветују се разни стручњаци. Како да приход закрпи повећане плате, посебно оних са великим апетитима? Кажу да је Тито уз консултовање својих кардеља, мардеља и осталих позвао и једног Цигу да и њега чује. Пошто му је изложио ситуацију, објаснио је Циги да у привреди морају да мењају инструменте. Цига се уозбиљио: „Друже Тито, код нас у оркестар, када нешто не штима, не мењамо инструменти, него банду“. (Банда музички састав)

Ако сте се запитали, зашто толики увод, пресек кроз историју, у наставку, казаће вам се само. Поново смо пред изнуђеним реформама које најављује председник Вучић. Чули сте: Србија мора да се мења, ми морамо да се мењамо. Морамо да мењамо навике итд. Поздрављам, али без мене, већ сам се променио не прихватам здраво за готово. Волим

и ја позориште, али не у својој кући. Хтео сам да будем капетан лађе, -каже мој омиљени јунак, Шојић- али је лађа отпловила без мене! Зато видимо куда плови брод „Србија“? Био је у младости, председник Вучић, стални гост на фудбалским стадионима.

Члан навијачке групе, фан фудбалског клуба и то је добро. Данас је тренер у држави а то није исто. За јак тим, морао је да сиђе са навијачке трибине на терен и изабере најбоље играче. Овако, има се утисак да их је бирао на навијачкој, политичкој, трибини. Наравно, ови, мисле најбоље све о себи. Јесте ли чули навијача који не тврди да би направио бољи тим од званичног, фудбалског, селектора? Ја нисам. Отуда се има утисак да председник Вучић све сам ради. Не знам зашто али је тако. Да ли тако жели или је приморан имајући у виду своје окружење, њихово знање, посвећеност послу и оданост циљу. Вероватно зна да се од навијачке скупине на стадионима не очекују голови. Они су ту као подстрек, а прави играчи ће тек доћи на терен. За сада тренер изводи егзибиције са лоптом, чекајући талентоване, политичке, фудбалере у успону. Нада се да ће прави људи доћи на права места.

Србија се нада и зато му верује. Отуда тајна његовог успона на биралиштима. Они који се довољно не разумеју или не прате политику имају другу водиљу. Неће бивше који су расхodoвали Србију. Шта знају јуришници са улица показали су у Скупштини коју су претворили у циркуску арену са много кловова. Запад Вучића напада, желе да му виде леђа, а пошто нам ови никада нису желели добро, кроз историју, то је довољно да га бирачи подрже. Доказао се у непрекидној, борби за Србе на КиМ, али и у региону, улазећи у клинч са најмоћнијима. За сада се држи, боксујући на поене. Ако са најачима у рингу не доживите нокаут пре краја меча, ако и изгубите, ви сте уствари, победник.

Доживео је то и председник Слободан Милошевић, када је изнудио резолуцију СБ УН 1244, коју су онда опозиционари игнорисали да би сада била једина наша сламка спаса за КиМ. Нису нас победили иако су највећа војна сила на планети. Друга је ствар што се арогантно, сада не држе договора. Ову исту звезду водиљу имао је у виду и велики руски писац, академик Русије и Србије, нобеловац Александар Солжењин. Видећи куда води Русију Николај Јелцин, са својом издајничком кликом и лоповима који су презадурили земљу, а у исто време крали милијарду долара дневно, одбио је да прими од Јелцина, највише одликовање које Руси имају. Писац који је деценију ипо провео у совјетским логорима, схватио да постоји и горе. Зато је изговорио оно чувено које је већ ушло у историју: Руси, чувајте се председника кога Запад подржава. Преведено на нашки то би значило: Срби, будите увек уз онога кога Запад напада, ма које феле био. А реформе? Реформисаћемо се ми као и увек, када за- треба, кажем ја себи, када немам коме.

Драјослав Жика Обрадовић

Дневни унос воде. Колико је довољно?

Предности пијења воде су бројне, као што су спречавање дехидрације, главобоље или лепша кожа, али колико нам је воде заправо потребно? Иако смо сви свесни бројних предности и саме важности пијења воде, знамо ли уопште колико воде треба попипи сваки дан? Препоручена свакодневна количина воде разликује се за мушкарце и жене. Мушкарци би требало пити око 3,7 литара (15,5 шоља) воде сваки дан, док жене треба да пију око 2,7 литара (11 шоља).

Шта се све дешава у нашем телу кад заборавимо да попијемо чашу воде?

Тело сваки дан губи много воде кроз нормалне функције као што су мокрење, пражњење црева, дисање и знојење. Из тог разлога важно је допуњавати залихе течности редовним конзумирањем воде током дана. А најлакши начин да сазнате колико треба попипи праћење сопственог статуса хидратације провером урина. Ваш урин би требало да буде релативно бистар, ако је тамне боје с jakim мирисом, то је стварно добар показатељ да морате пити више воде. Друга пића попут сока и чаја могу придонети вашем дневном уносу течности, но пијење воде је корисније у смислу ваше укупне хидратације. Које су добробити воде?

За здравље целог тела: Тело се састоји од 50-70 одсто воде тако да је апсолутно битан део нашег целокупног здравља. Вода није само главна компонента крвне плазме, она игра улогу у отапању и транспорту материја по телу, заштити ткива и имунитета. **За избацивање токсина:** Вода такође помаже у избацивању токсина из нашег тела. Вода вам је потребна за стварање зноја и уклањање урина и фекалија из тела, па пијење воде олакшава мокрење и пражњење црева. За есенцијалне хранљиве материје и минерале: Вода садржи много хранљивих материја и минерала, тако да пијење у великим количинама олакшава њихов приступ различитим деловима тела, побољшавајући ваше целокупно здравље. **За ваше зглобове:** Вода подмазује ваше зглобове, чинећи их способнијима да боље апсорбују ударце. Хрскавица садржи око 80 одсто воде, па ако дехидрирате то може довести до болова у зглобовима. Пијење довољно воде помаже да ублажите осетљива ткива као што су кичма и мозак. **За когнитивно здравље:** Када сте дехидрирани, функција и структура нашег мозга могу бити погођени, што вам отежава јасно размишљање. Побољшава варење: Вода помаже у разградњи хране коју једемо, омогућавајући телу да апсорбује све хранљиве материје из ње. Након што попијемо воду, и танко и дебело црево упијају воду која се креће у крвоток и такође се користи за разградњу хранљивих састојака. Вода чини огроман део наше крви: Плазма - бledoжути течни део крви састоји се од око 90 процената воде. Ако дехидрирамо, крв постаје гушћа, што може довести до неравнотеже минерала електролита које садржи (натријум и калијум, на пример). А ови електролити су неопходни за правилно функционисање мишића и срца.

Mr Ph Биљана Мушавцић

Фудбал, Београдска зона

Пријатељски сусрет:

Графичар (омлд.) -ОФК Младеновац 1:1

Зонаш са Селтерса одиграо је први контролни меч у оквиру припрема за наставак првенства који је заказан за 2. март кад ће у Младеновцу гостовати петопласирани Шушњар 1977. Осмопласирани тим Београдске зоне, за противника на помоћном терену стадиона „Рајко Митић“ имао је омладинце Графичара који су били одличан ривал током целог сусрета, а прво лице су показали у 37. минуту кад су дошли у вођство поготком Аранђеловића. Млади „графоси“ могли су да игра материјализују поготком и у 21. минуту кад је арбитар Биорац показао на белу тачку, али ударац Такера одбранио је Марко Ђорђевић, нови -стари чувар мреже ОФК Младеновца, који се током зимске паузе у плаво-бели табор вратио из голубачког Ђердапа.

Младеновчани су изједначили у 49. минуту поготком Матејића након добре акције у којој је најстарији појединац на терену још једном показао да је врло битна и незаменљива карика „фудбалског ланца“ ОФК Младеновца.

Боје Младеновчана су бранили: М. Ђорђевић, Стевановић. Милетић, Рајковић, Матејић, Планић, Стојановић, Максимовски, В. Ђорђевић, М. Јанковић, Крстић. У другом полувремену заиграли су – Ристовић, Булат, С. Јанковић, Павловић, Мирић, Иванковић, Л. Живковић и Н. Живковић.

Младеновчани су заказали још четири контролна меча, а први је у суботу 10. фебруара кад ће угостити Ђердап из Голупца, осмопласирани тим Подунавско -шумадијске зоне. У плану су дуели са јагњилском Шумадијом (11. фебруар), Дунавац (18. фебруар), Карађорђе из Тополе (24. фебруар).

Одбојка - Прва лига Србије

Пораз од кандидата за прво место Спартак - ОК Младеновац 3:1

И поред добре игре, освојеног првог сета и конкурентности током целог сусрета 13. првенственог кола који је трајао шездесет минута, Младеновчани нису успели да освоје бодове на паркету трећепласираног тима Прве Лиге Србије. На крилима прошлонедељне убедљиве победе у дуелу Новим Садам, Младеновчани су започели и утакмицу у Љигу тако да су добили први сет резултатом 25:22, али је онда домаћи тим подигао степен концентрације и наредна три преокренуо у своју корист (25:22, 25:22 и 25:21). Кључни део победе свакако је број поена који је Спартак освојио на сервису (37) за разлику од Младеновчана који су у том сегменту игре имали мањи учинак (34).

1	Dubočica	13	12	1	36	9	+27	35
2	Spartak (Lj)	13	11	2	35	15	+20	30
3	Novi Pazar	13	10	3	34	16	+18	29
4	Novi Sad	13	9	4	30	17	+13	27
5	Smederevo Carina	12	6	6	26	22	+4	21
6	Kosovska Mitrovica	13	6	7	23	24	-1	20
7	VGSK	13	5	8	23	31	-8	15
8	Dunav Volley	12	4	8	20	27	-7	13
9	Mladenovac	13	4	9	18	31	-13	12
10	Železničar	13	4	9	15	35	-20	9
11	Topličanin	13	3	10	19	33	-14	12
12	Klek Srbijašume	13	3	10	13	32	-19	8

У наредном колу, у петак, 9. фебруара од 19 сати ОК Младеновац ће угостити „фењераша“ Клек Србијашуме и покушати да се победом приближе клубовима из средине табеле.

Кошарка - 1. МРЛ Центар 1

Жарково - КК Младеновац 89:55

Још један врло убедљив пораз кошаркаша Младеновца. Овог пута у Жаркову. Резултати по четвртинама најбоље описују немоћ Младеновчана пред разиграном екипом Жаркова: 29:13, 20:13, 19:12, 21:17.

У четрнаестом колу, у суботу, 10. фебруара КК Младеновац ига на свом терену против Борца из Земуне.

1. Парагон	13	11	2	1133 : 958	24
2. Земун Борац	12	11	1	1007 : 873	23
3. ИБЦ	12	9	3	1085 : 831	21
4. Жарково	13	6	7	994 : 979	19
5. Торлак	12	5	7	882 : 964	17
6. Младеновац	13	4	9	904 : 1085	17
7. Мондо Баскет	13	2	11	873 : 1075	15
8. Житко Баскет	12	2	10	896 : 1009	14

Рукометши у пуном тренажном процесу очекују други део првенства

Подмлађени састав Рукометног клуба Младеновац одиграо је синоћ у СРЦ „Шумадија“ у Аранђеловцу прву припремну утакмицу уочи пролећног дела првенства (стартује 24/25 фебруара) са екипом РК Омладинац из Горњег Милановца и забележио победу резултатом 29:26 (14:14). Најефикаснији у редовима Младеновчана били су Живковић (7), Ђорђевић (6), Поповић (5) и Радовановић (5).

У недељу 11. фебруара планирана је и узвратна утакмица у Горњем Милановцу на паркету хале СРЦ „Бреза“. Планирани су и пријатељски мечеви са Смедеревом, РК Слога (Петровац на Млави), РК Крњево и РК Осипаоница.

Агилно руководство довело је неколико играча на пробу који траже своју шансу у Младеновачком клубу, тренутно четвртопласираном у ПРЛ група Београд.

Одржана Скупштинска седница Фудбалског савеза Младеновца

У просторијама младеновачког Фудбалског савеза одржана је Редовна седница Скупштине ОФСМ којом је председавао Ненад Дамњановић. Од 20 делегата колико броји сазив, присуствовало је 19 (без представника ОФК Студент) који су једногласно усвојили све тачке дневног реда. Усвојен је записник са претходне Редовне годишње седнице одржане у фебруару прошле године, финансијски извештај и извештај надзорног одбора. Делегати ОФСМ усвојили су план програма као и финансијски план за 2024. годину.

Како се клубови који се такмиче у Општинској лиги Младеновца сусрећу са бројним проблемима, тако је овог пута одлучено да се кораћичком Космајцу донирају фудбалске мреже. Скупштини ОФСМ присуствовали су Дејан Нинковић, члан већа ГО Младеновац ресорно задужен за спорт и Миљан Нововић, председник Спортског савеза Младеновца.

Драјан Николић / М. Г.

Милосав Б. Влајић: Сећања учесника Априлској рати и заробљеника Војске Краљевине Југославије из младеновачкој краја у Другом светском рату (1941-1945.)

У ноћима без звезда

Немци осекли оступницу

Једно време сам мислио да ћу у овом проклетом туђини оставим кости. Једнако сам имао на уму како мој отац Обрен и мој деда Сава узалуд по поцерским ћувицима тражу гроб стрица ми Живана, који погине четрнајесте од Шваба, на Округлим брду, код Мачковог камена.

Ово је само део разговора који сам обавио са осамдесетогодишњим стрицем једног врелог августовског дана. Обилазио је њиву са кукурузом, па је на позив радо свратио у двориште моје викендице. Седели смо у хладовини великог разгранатог ораха. Предивним народним речима богатог шумадијског говора, лако је износио детаље који су му се дубоко усадили у живо сећање.

Војску сам служио ко редов девет месеци, у пешадији, тријесте године, у хрватским Карловцу. Мој рођени брат Милош, старији од мен три године, био је у војски у Зворнику дваес и седме.

Првом сам на вецби био у бачким Врбасу. Тун су са мном били Симеун Симић из Ковачевца, Драгомир Божић из Мегулуђја и Тикомир Мијатовић из Јагњила. Посе сам био са Радованом Павловићем Пашићем у Станишићу код Сомбора, ондак и у Херцег Новим.

Рат ме је затекао у Београду четрејес и прве. Кад је било бомбардовање шестог априла, био сам на станици, близу Инвалидског дома. Опаснос је била велика од авијона, а куће су гореле. Одатле нас крену у Миријево, па продужимо за Смедерево. Мој стриц Дика је био са артилериском јединицом на положају код Пожаревца. Он је нешто рањивије прешо главни друм и тако је избегао ропство. А нама су Немци осекли оступницу. Заробљен сам четрнајестог априла у селу Друговцу.

Припадници 57. пешадијског пука Дунавске дивизије Југословенске краљевске војске, родом из Ковачевца: Станислав Степановић, Војислав Благојевић, Витомир Живановић и Радован Јанићијевић погинули су у борби с Немцима на Ковиони код Раље, док је Пера Милошевић рањен у слепоочницу, оставши без вида. Учитељ Радомир Степановић, резервни поручник, такође је

Милорад Влајић (1909), Ковачевац

страдао у Априлском рату, као и земљорадник Рака Илић.

Спроведу нас у Смедерево, па у Београд, на Дедиње. Поправљали смо калдрму, те нас пос два месеца утовару у воз. За Беч кренемо дваес и другог јуна. Правац у лагер 17 Б, Кремс. Добијем заробљенички број 75894. Осми дан су питали ко оће да ради. Јавим се. Са мном пошо и Тикомир Мијатовић. Село се звало Штолхофен Тразмахуер, а селјак Антон Хенез.

Преместу ме касније код новог газде који се звао Леополд Кајзер. Код њег сам провео триес и пет месеци, до ослобођења. Газда је имао малу децу и два брата у Бечу, који су ми сашили одело. Први пакет ми стиго од куће првог септембра четрес и друге. Унутра била слика на којом, испред снаје Виде и жене Живане, стоји мој син Драгиша, са цоком, шајкачом и опанцима. Ишо је у школу, уписа га мој отац Обрен, који је дванесте ратова на Куманову и Бакарним гумну, а у Првим светским рату и он је био у заробљеништву.

Почнемо да добијамо и америчке пакете. А у њима све и свашта, од ципела до капе. Пошљао ми пакет и брат од стрица Будимир. На његовом слици сам озади записо датум, први децембар, иљаду девет стотина четрес и трећа година. Иначе, газда нас није много мучио. Добијали смо новине, Неђић нам честито Божић. Мало смо се и кретали, до Дунава је било само три километра. Гледали смо филм о Хитлеру. У једном соби лагера било нас је петнес Срба. Тун

су били, поред остали, Ра-домир Лазаревић из Црквина, па Лазар Бинач, Милан Ђокић, Живко Станко-вић, Јован Париповић. Са мојим сељаком Бранком Миленковићем Пандурићем пио сам пиво. Стражар у лагеру био нам је Чех, звао се Томаж, знао је српски. Радили смо земљорадничке послове. Косио сам једном па уђем у туђе, а газда чупа косу и виче „никс“. Дође стражар и пита нас како смо, шта једемо. А газда стрепи. Онај газда који не поштује закон, иде ома на руски фронт. Пет пута једеш дневно, по мал. Примали смо и плату од дваес марака, нешто сам мал пошљао кући. Знао сам немачки, не сасвим. Са женама ниси смео да бидеш.

Бомбардују амерички авијони, узбуна, бегај под једну ћуприју. Немци су знали д обору амерички авијон... Крену нас из Штолхофена. Ишли смо две недеље пешице. Десет дана сам јео несољен кромпир. Било је то кад су долазили Руси. А ослободили су нас Американци петог маја четрес и пете, у један сат по подне, код Линца, у Аустрији, место се звало Бела Црква. Један нам на српским језику каже да иду на Јапан. Мајка га научила српски. Сликали смо се с њим и он мајки пошљао слику.

На повратку до газде, срео сам Русе. Један њин официр ми је рекао да је прошао кроз Младеновац. Американци су били добри, не дирају ништа немачко. А Руса је било и добри и лоши. Један је тео да ми узе блузу. Домогли смо се шпедитера и цака брашна. Милан Шицаров из Избишта био шофер и узо америчку лимузину. Међу америчким војницима било је и Црнаца.

Поред мен, међу оним Ковачевчанима који су заробљени и интернирани у логоре били су Тикомир Антонијевић, Михаило Гајић, Милорад Ескић, Властимир и Цветко Јовановић, Никола, Радомир и Тикомир Микичић, Бранко Миленковић, Живота и Светислав Ненадовић, Влајко и Радован Павловић, Бора Панћић, Милојко Петровић, Милорад Ракић, Радован и Милош Савић, Бранко, Обрен и Чедомир Савковић, Живојин Симић, Радомир Соскић и Живојин Стевановић.

У логорима су умрли Милија Милетић и Живомир Панћић.

(наставка на следећој страни)

Милосав Б. Влајић: Сећања учесника Априлској рати и заробљеника Војске Краљевине Југославије из младеновачкој краја у Друћом свейском рату (1941-1945.)

У ноћима без звезда

(Насћавак са стјране 8)

Кренемо у Југославију из Беча, преко Мађарске. У Суботици нас сачекали партизани. Тражили нам оружје, нисмо га имали. Задржали нас три дана и дали нам објаве. Кад сам пошо од газде узо сам два ћебета и леба и узлеба. У Новим Саду прекинут мост, морали смо чамцом преко Дунава. Из Београда опет возом за Младеновац. У мој Ковачевац сам се врнуо дваес и четвртог јуна четрес и пете. Син Драгиша имао једанајес година и није ме препозно.

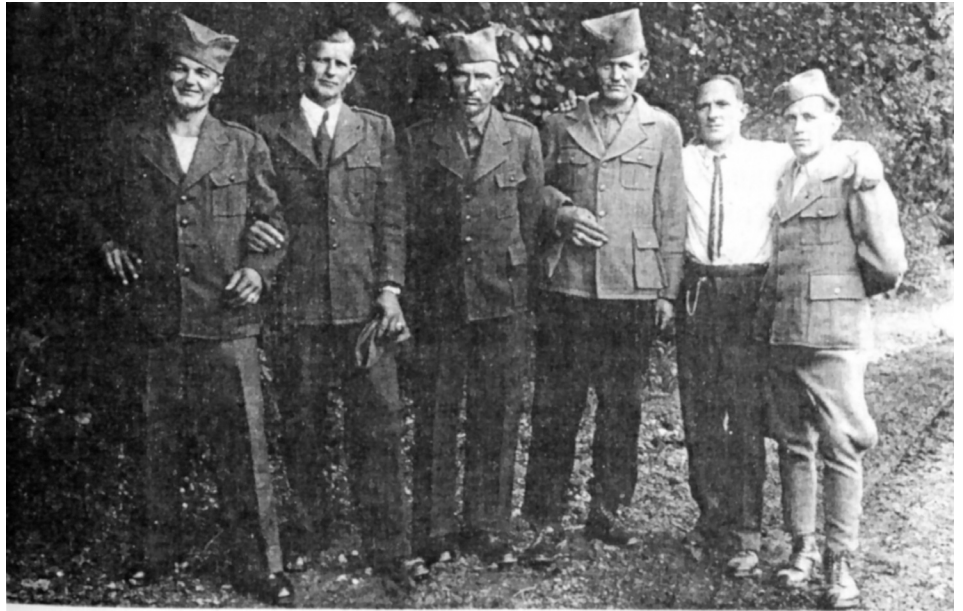
У буквици му пише: рођен 19. јануара 1909. године, село Ковачевац, срез Космајски, војни округ пожаревачки. Стас средњи, коса смеђа, лице дуго, очи смеђе, нос правилан. Мајка му се звала Марија, девојачко презиме Јевтић из Ковачевца. Од деде Диче наследио смиреност и доброту. Изузетно био дисциплинован и није марио за алкохол. Оставио ми свеску са читко исписаним подацима за родослов фамилије Влајић. Бавио се успешно каменорезачким занатом и знао да на споменику уклеше краснописна ћирилична слова.

Као прави метеоролог, у једној дневничкој свесци, годинама је свакодневно бележио временске прилике. Рубрика последњег дана деветстоосамдесет и девете остала празна. Умро је уочи дочека Нове године.

Копајући касније по стричевој писаној заоставштини, пронашао сам папир са краћим записом о најважнијим детаљима везаним за његово заробљеништво. Била је ту и потврда Црвеног крста Југославије са потписом руководиоца службе тражења Здравка Њежића.

Причу о комшији Лазару Чокићу и његовом сину Воји није убележио.

Покушају да је укратко пренесем онако како ми ју је казивао топлог летњег дана.

У истом лагеру: Лазар Бирач, Јован Париповић, Милорад Влајић, Радомир Лазаревић, Милан Ђокић и Живко Станковић (1944. година)

Лазар Чокић је за подвиг којим се истакао на Космају, када је топом тукао Аустроугаре у Првом светском рату, са помоћником Јаковом Шарчевићем из Моштанице, одликован војничким орденом Карађорђевог звезда са мачевима. Имао је част да 1934. године унесе ковчег са телом убијеног краља Александра Првог Карађорђевића Ујединитеља у маузолеј на Опленцу.

У време Априлског рата четрдесет и прве у младеновачкој вароши био петак, пијачан дан. Много народа, општи метеж, војници се враћају кућама после расула. Ратник витез Лазар пред спомеником у центру, код старог кантара, угледа сина Воју, војника.

Приђе му одлучним кораком и упита га зашто се вратио. „Издали нас официри на Косову, Немци јаки, распала се јединица” - поче да се правда Воја. Отац Лаза, патриота до неба, вади из сукненог гуња револвер и упре га сину јединцу у груди, севајући страшним погледом: „Враћај се да браниш отаџбину, боље да те убију Немци, него ја овде!” Воја се врати откуд је дошао.

У следећем броју:
Бранислав Милошевић (1909),
Кораћица:

Чујемо руске каћуше

Business Report

Approach indicator to business risk in the future

Key figure activity

Passage and result of business

	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
1	18,852	18,222	18,200	18,614	18,614	18,614	17,648
2	10,296	10,296	10,296	10,291	10,291	10,291	10,291
3	10,297	10,291	10,292	10,291	10,291	10,291	10,291
4	10,500	10,490	10,500	10,498	10,498	10,498	10,498
5	10,296	10,296	10,296	10,291	10,291	10,291	10,291
6	10,297	10,291	10,292	10,291	10,291	10,291	10,291
7	10,296	10,296	10,296	10,291	10,291	10,291	10,291
8	10,297	10,291	10,292	10,291	10,291	10,291	10,291
9	10,296	10,296	10,296	10,291	10,291	10,291	10,291

Од 1. јануара 2024. године почела је примена Уредбе о техничко-технолошким захтевима и процедурама за чување и заштиту архивске грађе и документарног материјала у електронском облику.

Ми се професионално тиме бавимо.

Позовите нас да се договоримо о сарадњи! **061/60-80-202**

Страница посвећена љубимцу

Речено ми је да моја кућа смрди на пса.

И питао сам их: *Знаће ли како мирише пас?*

Пас мирише на оданост, племенитост, наклоност, чисту и безграничну љубав. И поред свега, не миришу на завист и нема зла у њиховим срцима.

Тако да имам среће да моја кућа мирише на псећу а не на људску подлост.

Једно од вучјих чуда..!

Када вучица пронађе свог животног партнера, она живи с њим цели живот и не замењује га другим ни након његове смрти.

Мужјак вука се не дружи са другом женком када је везан за своју жену, како се његово потомство не би изгубило и распришило, а у томе је опрезнији чак и од људи. Исто тако, вукови не напуштају родитеље када остаре и нису у могућности да обезбеде храну. Млади вукови лове и доносе плен у своје јазбине, где храну деле са својим одраслим родитељима и својим младим младунцима.

Бедуини вукове називају **џошом-џима краљева**... Зашто...?!

Вук не једе стрвину, колико год да је гладан, свој плен мора ловити жив.

Вуку се не дешава да ожени мајку или сестру као остале животиње. Оданост супружника вука је без премца, то јест, он се доживотно жени само једним вуком и не издаје је, исто тако женка не издаје мужа, а вук познаје своју децу, јер

А када оду ...

Кажу ти да не плачеш.

Кажу ти да је то само пас, а не људско биће.

Кажу ти да ће бол проћи.

Кажу ти да животиње не знају да морају умрети.

Кажу ти да је важно не допустити да пати.

Кажу ти да можеш имати још једно.

Кажу ти да ће ти се то догодити.

Кажу ти да има више других боли.

Али они не знају колико си пута погледао у очи свог пса.

Не знају колико сте пута ти и твој пас сами гледали у таму.

Не знају колико је пута твој пас једини био уз тебе.

Не знају колико страха имаш ноћу када се пробудиш са својом тугом.

Не знају колико је пута твој пас спавао близу тебе.

Не знају колико си се променио од како је пас постао део твог живота.

Не знају колико си га пута загрлио кад је био болестан.

Не знају колико си пута разговарао са својим псом, једини који стварно чује.

Не знају да је само твој пас знао да патиш.

Они не знају какав је осећај видети свог старог пса како покушава устати и поздравити се.

Они не знају да ако ствари крену по злу, једини који није отишао од тебе је твој пас.

Не знају да ти пас верује сваког тренутка свог живота, чак и последњег.

Не знају колико те је твој пас волео и како му је било довољно да буде срећан јер си га ти волео.

Они не знају да је плакање за псом једна од најплеменитијих, најзначајнијих, истинитих, најчистијих и најтоплијих ствари које можете учинити.

Не знају какав је осећај мазити њихово лице у последњим тренуцима живота...

У спомен на све оне који су отишли преко дугиног моста. Сви ви имате своје место заувек у нашим срцима

Волео сам те цео твој живот.

Недостајаћеш ми до краја мог.

су створена од једне мајке и једног оца.

У случају смрти једног од супружника, жаловање се обавља у трајању од најмање три мјесеца.

Вука називају праведним сином јер је то једина животиња која поштује своје родитеље након што стигну до старости јер нису у ста-

њу да одрже корак са стадом у лову, па родитељи остају у јазбини, а деца њима лове и обезбеђу храну.

Квалитете вука су храброст, оданост, самопоштовање и родитељи.

Јесте ли знали да је један од првих новчића на свету имао симбол пчеле?

Јесте ли знали да у меду постоје живи ензими?

Јесте ли знали да ови ензими умиру у контакту с металном кашиком и да се Мед најбоље једе дрвеном или пластичном.

Јесте ли знали да мед садржи супстанцу која помаже мозгу да боље функционише?

Јесте ли знали да је то једна од ретких намирница на свету која може одржати само људски живот?

Једна кашика меда довољна је за 24 сата живота.

Јесте ли знали да је прополис који производе пчеле један од најмоћнијих природних антибиотика?

Јесте ли знали да мед нема рок трајања?

Јесте ли знали да су тела великих царева закопана у златним ковчезима и премазана медом како би се спречило пропадање?

Јесте ли знали да пчела живи мање од 40 дана, посети најмање 1000 цветова и у целом животу произведе мање од кашичице меда?

МАЛИ ОГЛАСИ

ИЗДАВАЊЕ СТАНОВИ - КУЋЕ

ИЗНАЈМЉУЈЕМ кућу са гаражом, киоском, за-себним смештајем за 5 особа, на 3 ара ограђе-ног дворишта у „Тозином воћу“ за 500 евра. Евентуално младом, запосленом брачном пару договор само за кућу и гаражу. **063/310-205**

ИЗНАЈМЉУЈЕМ једнособан и двособан стан, оба полунамештена. Ул. Краља Александра Об-реновића 91. **063/240-303**

ИЗНАЈМЉУЈЕМ двособан, намештен стан бли-зу института за експерименталну Фонетику и патологију говора „Логопед“ Београд. **063/310-205**

ИЗДАЈЕМ стан 50м² у „Пјацети“, намештен. Це-на је 80 евра месечно, јер је стан на продају, па га издајем док не нађем купца. Издајем и гаражу, коју не продајем, за 40 евра. **065/66-981-77**

ИЗНАЈМЉУЈЕМ смештаје у „Тозином воћу“. **063/310-205**

ИЗНАЈМЉУЈЕМ смештаје различитог комфора на више локација у Младеновцу. **063/310-205**

ИЗДАЈЕМ собе преко пута бање Селтерс, улица Краља Петра Првог. **063/310-205**

СТАНОВИ КУПОВИНА - ПРОДАЈА

КУПУЈЕМ стан у новој згради, од 37м² до 45м², високо приземље или први спрат. Ужи центар Младеновца. **060/655-45-02**

ПРОДАЈЕМ нов стан 83м², четворособан, у Младеновцу, насеље „25. мај“, четврти спрат. Укњижен. Цена 700 евра/м². **065/807-94-01**

ПРОДАЈЕМ двособан стан 47м², ужи центар Младеновца, улица Његошева, трећи спрат, но-вија градња, гас, паркинг. **065/8222-605**

ПРОДАЈЕМ стан 52м², други спрат. Улица Кра-ља Петра Првог. **064/484-52-04**

ПРОДАЈЕМ гарсоњеру 25м² у ул. Краљице Ма-рије, има подрум. Може и замена по договору. **011/8237-750**

ПРОДАЈЕМ стан од 51м², ул. Вука Караџића 48/2, приземље. **064/208-10-94**

КУЋЕ ПРОДАЈА - КУПОВИНА

ПРОДАЈЕМ породичну кућу на одличној лока-цији у Младеновцу ул. В. Караџића (иза локала Бар Бар) укупне површине 214м² (корисне 190), ушгушкана и склоњена од буке са прелепим ма-лим градским двориштем (2 ара). Кућа је ква-литетно грађена (1994. год.), потпуно изолована „сандвич зидом“, са етажним грејањем на гас, укњижена. Од куће је могуће направити три стамбене јединице (две у приземљу и једна на спрату). Кућа је тренутно у функцији вртића. Цена је 750евра /м². Услужни контакт: **064/258-40-47, Вибер: 063/366676**

КУПУЈЕМ кућу до 25.000 евра. **064/171-65-62**

ПРОДАЈЕМ - ИЗДАЈЕМ усељиву кућу-викенди-цу 60м² са недовршеним поткровљем и тера-сом 10х4 на плацу од 27 ари са два помоћна објекта са доста воћа у пуном роду. Ковачевац код доње школе **062/299-703, 011/8231-537**

ПРОДАЈЕМ две куће: 1 км од Младеновца: 100м²+18м²+гаража и кућа 77м² са 4 ара плаца. Комплетна инфраструктура. У близини школа, обданиште. Може замена за стан у Београду или Младеновцу, уз доплату. **063/8021-979**

ПРОДАЈЕМ кућу у Рајковцу 85м² са предсоб-љем 90м², монофазна струја, интернет, 6 ари плаца, 4,5 км. од Младеновца. **061/204-03-62**

ПРОДАЈЕМ спрат куће у Баташеву, трособан стан 75м². Све одвојено, посебан улаз и пола дворишта. Струја, вода, канализација. **063/710-23-83**

ПРОДАЈЕМ кућу у Међулужју, 90м² са 19 ари плаца. **066/900-23-23**

ПЛАЦЕВИ

ИЗДАЈЕМ плац, 6 ари, у Границама, поред асфалта, може и за башту, ул. Миће Ђукића. **064/5888-669**

ПРОДАЈЕМ плацеве од 5 ари. На плацу гас, во-да, канализација, струја. Дозвољена градња. Ул. 11. новембра у Младеновцу. **063/256-169, 064/142-94-98**

ПРОДАЈЕМ њиву или део њиве од 50 ари у Малом Пожаревцу у грађевинској зони. У бли-зини прикључак за воду, струју и гас. Поред пу-та са тврдом подлогом. Цена по договору. **066/930-25-74**

ИЗДАЈЕМ плац од 6 ари у Границама, поред асфалтног пута. Може и за башту а погходан је и за пчеларе. Улица Миће Ђукића. **064/58-88-669**

ПРОДАЈЕМ парцелу број 3216, 0,41 ха грађе-винско земљиште, дозвољена градња испод земље 6 а изнад 4 спрата. Трофазна струја, ка-нализација, градска вода. Цена 2500 € по ару. Младеновац, ул Бранислава Петронијевића. **060/53-00-517**

ПРОДАЈЕМ имање у Кораћици, Јовиски крај, испод Космаја, око 2 ха са кућом и окућницом, помоћном зградом, асфалт, струја, вода, теле-фон. Кп.бр. 686 ; 687; 529 и 530 к.о.Кораћица. **065/8222-605**

ПРОДАЈЕМ њиву од 60 ари у Међулужју. **066/900-23-23**

ПРОДАЈЕМ у Неменикућама плац од 23 ара. Плац је из два посбна дела. Грађевинско зем-љиште кп. бр. 2408/5. Викенд зона, мирно, пут до плаца, струја, вода, гас... **065/8222-605**

ПРОДАЈЕМ 5 ха у Кораћици- Петкајски крај, 5 км од врха Космаја, засад лешника стар 3,5 го-дина, ограђен, артески бунар, урађен кап-кап систем са природним падом. **065/8222-605**

ПРОДАЈЕМ плац од 30 ари на Космају, Оглав-ци. Асфалт поред плаца, струја. **065/8222-605**

ПОСАО

ПОТРЕБАН сарадник на раду око смештаја. **063/310-205**

ОЗБИЈНА ЖЕНА чисти станове и куће на под-ручју Младеновца. **069/151-11-68**

ЧИСТИМ станове и куће у Младеновцу и Бе-ограду. **064/910-36-00**

ПОТРЕБНА спремачица. **063/310-205**

РАЗНО

ПРОДАЈЕМ дрва исечена, за шпорет. Јефтино. **061/264-88-48, 061/264-88-49**

ПРОДАЈЕМ 4 точка+гуме Фелге 7х16+зимске гуме Континентал 205х60R16. Повољно. **064/40-34-166**

ПРОДАЈЕМ коришћен намештај: Дводелну вит-рину 94х175х55+174х170х45цм. Радни сто са фи-окама 112х60цм. Кревети: 203х120 и 190х140цм. **062/240-649 (Бранислав)**

ПРОДАЈЕМ војне чизме бр. 42, разне шалове клубова, капу, дечја колица за лежање и седе-ње, дечју обућу, дечју столицу за ауто, дечју гардеробу, мушку дужу јакну, WC шоље, даске, лавабоје. Цена по договору. **064/472-1780**

ПРОДАЈЕМ пресу за балирањесламе, сена и шаше, руски трактор ТЕ-35. **063/8417-017, 064/90-30-114**

ПРОДАЈЕМ Бош-Хамер хилти, 60Hz, 2.300W, некоришћен, са алатом. Купљен у Немачкој. **060/358-3332**

ПРОДАЈЕМ аутомобил Фиат Мултипла, 2004. годиште Може и замена. **064/484-52-04**

КУПОН бр. 502

важи за ЈЕДАН мали оглас
Цена огласа без купона 200 дин.

еКњига

Душан Мариновић

ШАРПЛАНИНАЦ

ЈУЧЕ, ДАНАС, СУТРА?...

ДРУГО ДОПУЊЕНО ИЗДАЊЕ

ИМАМО ЛИ
ЈОШ ПРАВЕ
ШАРПЛАНИНЦЕ?

Говоре и пишу:

Обрад Ђокић, Зоран Миловуковић, Зоран М. Кос, Вук Струњаш,
Лудвиг Матлас, Обрад Шкипић, Љубомир Кекановић, Жељко
Шеатовић, Срђан Удовички, Јовица Законовић, Милосав Бабић,
Новак Радуловић, Војислав Анастасијевић и Саша Вурзберг.

www.natura.rs